

A Loquitur enī hic Aplūs in persona hominis, sub gratia degentis. Igitur ego ipse & c. Quia dixit se gratia esse liberatū, ne quis torpeat securus quasi peccatū nō vltra noceat: determinat quomodo facta sit liberatio. s. si in gratia māserit. Alioquin peccatum quidē iterū occupat. q. d. quia liberat gratia, Igitur ego. i. rationalis & interior hō licet habēs fomitē peccati vt prius, Tamē seruitio. i. potens sum seruire, Legi dei: & hoc mē te. i. voluntate. Iam enī liber animus & in cōsuetudinē bonā reuocatus gratia adiuuante, malas suggestiones potest spernere, & cōtraria superare. Carne autē. q. d. mēte seruius legi de carne autē seruius legi peccati, & ideo nō remissius agendū, sed cauendū est ne regnet. Aliter etiā potest legi ab illo loco, Et autē carnalis sum, loquit enī Apostolus in persona sua, vel alicuius iusti sub gratia cōstituti. Dicit autē Augustinus, Aliquādo sibi visum fuisse in hoc Apostoli sermone describi hominem sub legi, vt ante dictū est, sed vt ait nō est nisi homo gratiæ qui hic loquitur qui cōdelectat legi dei, & cōsentit: qui nō operatur malū, nec vult, & qui ignorat. i. nō approbat, & cui nihil dānationis nunc est sicut in sequenti ostēditur, & tamē adhuc se esse carnalē, dicit his verbis, Ego autē carnalis sum. q. d. lex est spiritalis, ego autē carnalis sum, hęc indeceter etiā de seipso dicit Apostolus, secundū carnē quādiu hic viuūt, propter carnis motus quos sentit, & hoc etiā benedicit omnis sanctus. Idē ergo spūalis est idēq; carnalis spiritalis, quia secūdū spiritū viuūt: carnalis, quia carnis cōcupiscētias sentit: sed non totus carnalis, quia cōcupiscētis nō cōsentit. Ex parte igitur mortali carnalis est, ex parte spūali spūalis. Ex parte meliori, spūalis: ex parte inferiori carnalis est. & quia hoc ex peccato primi hoīs accessit subdit, Ego, dico, venūdatus sub peccato. i. precio malæ voluptatis. **A**dæ, subiectus peccato. i. cōcupiscētis. hoc enī peccati noiē appellat. vnde oriūtur oīa peccata. i. carnali cōcupiscētia. Quicquid enī peccatorū est in dictis, in factis, in cogitatiōibus, nō oritur nisi ex mala cōcupiscētia, quæ à peccato facta est: & si cōsentientē traxerit atq; illexerit, cōcipit paritq; peccatū. A peccato ergo est. i. à fomite, & peccatū nisi refrēnet, generat. Quod enī, Determinat qualiter se carnalē dixerat, quia nō operat quod approbat, & hoc est, Vere sub peccato sum. Quod ei operor, nō intelligo, vel ignoro. Alia litera. i. nō approbo, non accepto, non mihi placet, non sentio. Aliter enī videretur cōtrariū esse illi sententiæ qua dixit peccatū vt appareat peccatū per mādātū. Quomodo enī apparet si ignoratur: Sed ignoro, sic dictū est, hoc loco, vt intelligat nō approbo. Secūdū hanc locutionē dicit dominus peccatoribus, Nō noui vos. Nō enī eū aliquid latet. Sed quia peccata nō inueniūtur in regulis preceptorū quas habet veritas, ideo ipsa veritas dicit nō noui: & Apostolus dicit, ignoro, & vere nō approbo. Nō enī ago hoc bonū quod volo. s. nō cōcupiscere: sed potius, Facio illud malū, quod odi. i. cōcupisco ex carne: & si nō assensum præbeo ex ratione adhuc cōfugio, nondum vici. magnum est mihi certamen, quia & si concupiscētia nō consentio, tamē adhuc concupisco, & quod nolo facio. Facio ergo quod nolo, facio quod odio. quid odio? concupiscere. Non enim est intelligēdum quod apostolus vellet esse castus, & esset adulter, vel misericors & esset crudelis, & alia huiusmodi: sed ad diens legem dicentem, Non concupisces, vitium agnouit, & odit: bellū habuit, quia volebat non concupiscere, & concupiscebat. ideo dicit, quod nolo facio. i. cōcupisco. Nō quod post concupiscētiam eat Apostolus, & eum ad mala trahat, luctabatur, nō subiugabatur. De se hæc tibi proponit, ne de hoc desperes vitæ. constituit tibi ante oculos pugnā suam, ne timeres tuam. Si enim hoc non dixisset Apostolus cū videres concupiscētiam moueri in membris tuis, desperares, & diceres, si ad deum pertinere, non sic moueret. Vide autem Apostolum pugnantem, & nolī te facere desperantem. Si autem & c. quasi dicat odio quod facio, Si autem quod nolo, ex mente, Illud facio, ex carne, id est nolo illud quod facio scilicet concupiscere, ergo Consentio legi, id est legem laudat voluntas mea, quæ non consentit concupiscētia carnis, quod lex prohibet quæ dicit, Nō concupisces. quia quod nolo consentio legi, non quia illud ago. Quod enim lex odit, ago. i. nō approbat dum consentire prohibet, cui in hoc consentio: & quia cōcupiscētia resisto, auerto mētē, nego arma, teneo mēbra, & tū sit i quod me nolo, quod nō vult & lex. volo idem cū lege, quia quod nō vult nolo, & tamen facio, sed ei non consentio, immo legi & testis sum quia bona est, quoniam idem volo quod lex. Dicit enim lex, Non concupisces, & ego nolo concupiscere: si vellem

Ambro.

Augustin.
contra Pelagianos ad Bonifacium.Augustinus
de ver. apost.Augusti libro
lxxxiii.
questi.
Augusti. con
tra IulianumAugusti de ver.
apost.Augusti. li.
lxxxiii.
questi.

Augustinus

Augustinus.
de ver. apo.